Competir sense Pere Pons

El migcampista de Sant Martí Vell només s'havia perdut dos partits per sanció aquesta temporada i havia estat titular en els altres vint-i-sis · Eloi Amagat s'entrena al marge del grup i Alcaraz guanya números per ser demà el seu relleu

Competir sense Pere Pons

GIRONA | M.VERDAGUER

Veure Pere Pons fora d'un onze titular del Girona s'ha convertit en una autèntica anomalia. En un equip sempre hi ha canvis, rotacions, lesions o sancions, però ben poques vegades aquestes afecten el migcampista de Sant Martí Vell que, d'ençà que va tornar de la cessió a l'Olot, no ha parat de créixer consolidant-se des del seu incansable treball com, segurament, el jugador de camp més fiable i regular del Girona. Ara, però, Pons està ingressat en una clínica de Barcelona, endollat a una màquina de pressoteràpia criogènica per rebaixar l'edema que li va provocar un fort cop a la cuixa contra el Mirandés. Demà no serà a l'onze titular del Girona al camp de l'Almeria, els pessimistes també el descarten ja per al cap de setmana següent quan el líder Leganés visiti Montilivi, i Machín li busca un relleu que, de moment, sembla que no serà el també gironí Eloi Amagat. El migcampista va rebre una patacada al turmell en el partit contra el Mirandés i ahir seguia sense deixar-se veure amb la resta del grup en l'entrenament al camp de Vilablareix.

«Falta saber com evoluciona l'Eloi, però en Pere sí que és confirmat que no el tindrem. En el meu cas, que des que jugo a Segona A han estat els meus dos companys, sí que els trobo a faltar; ara bé com hem dit sempre aquesta plantilla és extraordinàriament competitiva i per tant hi ha infinitat de jugadors que estan capacitats per ocupar el seu buit», explicava ahir Àlex Granell que, amb tota seguretat, tindrà demà a l'estadi dels Jocs del Mediterrani d'Almeria un nou company al doble pivot amb Borja Garcia per davant completant el mig del camp. «Pel que fa a resultats i rendiment no hi haurà problema perquè qui jugui ho farà bé, però és clar que són dos companys importants i que els trobem a faltar».

Si s'acaba confirmant la baixa d'Eloi Amagat, i amb Nwakali fora de combat (té una bursitis al colze), el relleu més natural és Rubén Alcaraz, que fa un grapat de setmanes que no entra en els plans de Pablo Machín per sortir a l'onze titular i, fins i tot, per jugar, arribant a quedar més d'una setmana fora de la convocatòria. La seva última aparició va ser el 17 de gener en el partit contra el Ponferradina a Montilivi (4-0) quan va entrar, precisament, en el lloc de Pere Pons en el minut 85. El seu últim partit com a titular va ser en la derrota al camp de l'Alcorcón el 4 de gener. Des de llavors només ha jugat els cinc minuts contra el Ponferradina. «Penso que en Rubén sempre que ha estat a l'equip ha rendit d'una manera molt bona demostrant que és un jugador sobradament preparat per jugar a Segona, però al final tenir continuïtat en aquesta plantilla i en aquesta categoria és molt difícil», explica Granell sobre un Álcaraz amb qui ell ja va coincidir fa dues temporades al Prat.

«No sé si jugarà ell o no, però si té l'oportunitat segur que l'aprofitarà en un partit important per al Girona perquè necessitem guanyar per seguir aspirant a atrapar els de dalt».

Els números de Rubén Alcaraz són sensiblement diferents dels de Pere Pons, que, aquesta temporada, ha jugat vint-i-sis partits de Lliga de les vint-i-vuit jornades que s'han disputat. En tots ha estat titular i només tres cops Pablo Machín l'ha canviat abans d'acabar el partit. Els dos partits que s'ha perdut aquesta temporada han estat per sanció: va ser expulsat contra el Llagostera (sancionat al camp del Mirandès) i va arribar a les cinc grogues aquest gener (sancionat al camp del Numància). «Menys quan ha estat sancionat sempre he jugat amb en Pere, és el primer cop que es perdrà un partit per lesió. És un perfil molt específic, crec que aquest perfil com el d'en Pere és diferent del d'altres posicions que tenim més cobertes. Ens haurem de readaptar, però ja he dit abans que tenim una plantilla exageradament competitiva que segur que respondrà bé», analitzava Granell.

Una readaptació que arribarà al camp de l'Almeria, l'equip amb el límit salarial més alt de la categoria a inici de temporada, i que en canvi no aconsegueix marxar de la part baixa després de dos canvis d'entrenador. «S'ha tornat a veure que tenir més diners no et garanteix res, et serveix per tenir els millors jugadors de la temporada anterior però això no dóna victòries directament», apuntava ahir un Àlex Granell que, però, admetia la seva sorpresa perquè «quedant catorze jornades de lliga encara no hagin aconseguit sortir d'allà baix, va arrencar malament però tothom pensava que en sortirien però segueixen allà i si nosaltres els guanyem o sumem allà els deixarem bastant tocats».

I, en canvi, una victòria visitant allargaria una mica més la bona ratxa del Girona que, una setmana més, continuaria acostant-se a les posicions de promoció. «El primer objectiu de la permanència sembla que està a tocar i, per tant, encara quedant catorze jornades hem de ser ambiciosos i mirar a dalt i intentar fer el play-off. Crec que amb l'experiència de ?l'any passat si juguem el play-off ens podria anar molt bé».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/03/11/competir-pere-pons/772049.html?utm_source=rss